

POSIADŁY (2) *part praet act*

o *prawdopodobnie jasne* (*tak w posiadać*); a *jasne*.

sg m N posiadły (1). *ϕ pl A subst* posiadł(e) (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. posiąść.

Będący w posiadaniu, posiadany (2) : Possessus – Pofiadły. *Calep* 825a; Tyberius tedy Gracchus [...] wydał takie prawo: Aby Pánowie wżyfcy z dawná pofiadłe ziemie fwe między ludzie pufzczáli. *Phil* P4.

Cf NIEPOSIADŁY, **POSIEŚĆ**

MN